

[Finansministeren]

så er det op til kommunen at afgøre, om den vil kompensere tilbage fra årsskiftet.

Med hensyn til hjemmelen har jeg ikke andet at tilføje end det, der står i Justitsministeriets svar. Vi er jo ikke klogere end de klogeste jurister her i landet, og vi har selvfølgelig forsikret os om deres vurdering, før vi har lagt os fast på en løsning.

Så til det allersidste spørgsmål, jeg noterede fra hr. Kirkegaard: om reguleringen af disse ydelser i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger.

Jo, der kan være en usikkerhed på op til 10 øre om dagen, det giver jeg hr. Kirkegaard ret i.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Det kan godt være, at der er tale om forholdsvis beskedne beløb, det skal jeg ikke bestride. Men selv når der er tale om beskedne beløb, skal der være ret og rimelighed og lighed for loven i det danske samfund. Det må vi meget, meget kraftigt understrege.

Og så vil jeg godt gøre opmærksom på, at jeg har stillet spørgsmålet i Skatteudvalget. Nu bliver der altså amnesti for de tidligere kommunalt ansatte og for de tidligere statsansatte. Med hensyn til de tidligere privatansatte, hvor der givetvis også er en række, der fejlagtigt ikke har fået opkrævet beløbet, forventede jeg i udvalget af skatteministeren at kunne få det svar, at de selvfølgelig ville få en tilsvarende amnesti. Det har jeg ikke kunnet få besvaret bekræftende.

På denne baggrund mener jeg – selv om det er ved at blive mode at trække lovforslag tilbage til udvalget, der afbryder behandlingen – at man i stedet skal bruge den fremgangsmåde, som der virkelig her er anledning til, nemlig at Finansudvalget endnu en gang reelt sagsbehandler dette problem, for der er så mange uløste spørgsmål af ubehagelig karakter, der står tilbage, at det fortjener en seriøs behandling, også selv om der er tale om forholdsvis beskedne beløb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning

forkastedes, idet 41 (KF, V og FP) stemte for, 72 (S, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Overførelse af landzonemyndigheden til kommunalbestyrelsen).

Af Aage Brusgaard (FP), Rønholt (KF) og Filt Jensen (V) m.fl.

(Fremsat 22/2 94. Første behandling 7/4 94. Betænkning 18/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om massemediers informationsdatabaser.

Af justitsministeren (Erling Olsen).

(Fremsat 28/10 93. Første behandling 10/11 93. Betænkning 17/5 94).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Kun den enkelte bemærkning, at jeg vil anmode om at få lovforslaget tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-16, ændringsforslag nr. 1, § 17, således ændret, §§ 18 og 19, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 20, § 20 i den nye affattelse og § 21

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 255:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Forvoldelse af fare for smitte med livstruende og uhelbredelig sygdom).

Af justitsministeren (Erling Olsen).

(Fremsat 27/4 94. Første behandling 4/5 94. Betænkning 20/5 94).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Da lovforslaget var til første behandling, gav Socialdemokratiet udtryk for, at dette var en vanskelig opgave og i hvert fald langt fra så nem, som den umiddelbart kunne se ud til, for vi begiver os her ind her på det mest intime område i menneskers samliv og bevæger os dermed et eller andet sted mellem jura og etik.

Hertil kommer hensynet til vores AIDS-politik, som er blevet fastlagt af et meget stort flertal her i Folketinget, og som har til formål i videst muligt omfang at hindre udbredelsen af HIV-virus. Sidst, men ikke mindst kommer hensynet til de mennesker, som er HIV-positive, og som ikke skal belastes af at blive udlagt endsiges af en antydning af kriminalisering.

Senere i samme indlæg hed det, at det beviser også, at der er god grund til at gå ind i et grundigt udvalgsarbejde, hvor vi lytter til de folk, som har særlig viden, og her tænkes der på de HIV-positives organisationer, læger, jurister og folk, som arbejder med AIDS-oplysningen.

For os i Socialdemokratiet er det vigtigt, at det resultat, vi når frem til, bliver bredt accepteret og dermed ikke bliver en anklage, men tværtom en beskyttelse af de HIV-smittede.

Så vidt den socialdemokratiske ordførertale ved førstebehandlingen.

Under det udvalgsarbejde, der har været, har vi med særlig intensitet lyttet til de tvivl, usikkerheder og problemer, som deputationerne rejste. Med ændringsforslaget og bemærkningerne til det samt flertallets betækningsbidrag har vi tilsigtet at imødekomme indvendingerne. Den danske AIDS-politik er uændret, og det understreges, at det fortsat er den enkeltes ansvar at beskytte sig.

Af betænkningen til forslaget ses det, at V og K siger, at de vil stemme imod ændringsforslaget, fordi det indskrænker det område, inden for hvilket paragraffen kan bruges.

Hertil er blot at sige, at det er just det, der er meningen.

Vi ved fra udenlandske undersøgelser, at selv ægtepar, hvor den ene er HIV-positiv, har svært ved at være 100 pct. konsekvente med hensyn til sikker sex. Faktisk angav omkring 40 pct. af sådanne ægtepar, at de ikke kunne gennemføre at være helt konsekvente.

Ægtepar eller enlige, det er svært på dette område at være 100 pct. konsekvent, og det er